

[Christmas Møller.]

servative Folkeparti som Venstre, har givet Udtryk for, to store, afgørende Principper.

Spørgsmaalet kan enten være dette, om man i den kommende Tid paa Landbrugets Omraade skal føre en saadan økonomisk Politik, at man drager flere og flere ind under Understøttelsen, saaledes at man i Virkeligheden kan udtrykke Forholdet paa den Maade, at for hver eneste ny Landmand, der begynder i Dag, for hver eneste Husmand, som begynder i Dag, som af sig selv starter sit Husmandsbrug, vil det næsten i alle Tilfælde stille sig saaledes, at han kunde falde ind under dette Lovforslag, om Lovforslaget gav ham Adgang dertil; hvor Forholdet er det for hvert eneste Husmandsbrug, der oprettes, at jeg vel ved, at det ikke falder ind under Rentetilskuddet, fordi det drejer sig om Laan, som allerede eksisterer, men spørger man om den paagældendes økonomiske Forhold, saa vilde Rentetilskuddet efter hans økonomiske Forhold være ham givet. Eller man kunde gaa efter det andet Princip, det, som vi for vort Vedkommende har givet Udtryk for, og som er i nøjeste Overensstemmelse med hele den økonomiske Politik, vi har ført ikke blot over for Landbruget, men ogsaa over for Byerhvervene, at det maa være Statsmagtens Opgave — og vi bestrider aldeles ikke, at Statsmagten kan have den Opgave — at gribe regulerende og vejledende ind, ligesom vi for vort Vedkommende heller ikke nægter, at Statsforanstaltninger over for Udlandets hele Optræden over for os er nødvendige og nyttige, men hvor vi hver eneste Gang har hævdet, at Opgaven maatte være den: ikke at benytte sig af dette Indgreb til en Socialisering, saaledes som vi mener at Regeringsforslaget tilsigter.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson henstillede til Kreditkommissionen snarest muligt at gøre sit Arbejde færdigt og at fremkomme med et Forslag, som kunde komme til Behandling her paa Rigsdagen, saaledes at der blev lagt Loft over Landbrugets Gæld; saa er dette efter min Opfattelse Udtryk for den samme socialiserende Tankegang. Ingen, der kender det fjerneste til disse Forhold, vil bestride, at der naturligvis i adskillige Tilfælde er for megen Gæld, men vel heller ikke, at det dog vilde være overmaade ulykkeligt, om Forholdet blev det, at det skulde være Statsmagten, der greb ind og i Virkeligheden paa dette Omraade kunde bestemme, hvorledes Gældsforholdet skulde være. Ingen vil vel heller bestride, at rent faktisk

er Forholdet dette, at en kan forrente mere Gæld end en anden.

Men hvorledes er da stort set den økonomiske Situation her i Landet? Hvorledes har det Arbejde formet sig, som er udført fra Rigsdagens og Regeringens Side? Ogsaa det kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger om, inden jeg gaar over til at omtale Ændringsforslagene og vor Stilling til Lovforslaget i det hele.

Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor det ærede Medlem Hr. Krag i sine Bemærkninger vilde kalde paa en ny Valutadiskussion her i Salen. Jeg forstaaer det ikke rigtig; for ganske vist kan det ærede Medlem og hans Parti jo indtage det Standpunkt at være imod Valutacentralordningen, saaledes som vi har den, men det ærede Medlem og Venstre vil ikke kunne bestride, at den Valutacentral- og Valutaattestordning, vi fik i Januar—Februar Maaned 1932, den fik vi, fordi Landbrugets politiske Førstemand her i Landet, det daværende Medlem af dette høje Ting, Hr. Madsen-Mygdal, henvendte sig til Regeringen derom. Ingen vil heller kunne bestride, at Ministeriet altsaa ikke havde de Personligheder inden for sine Rækker, som selv kunde finde paa det, det maatte man have fra Oppositionspartiet Venstre. Og Dataerne og Datoerne er disse, at Hr. Madsen-Mygdal Onsdag den 20. Januar henvendte sig til Statsministeren, og Fredag den 22. Januar blev der afholdt et Møde i Udenrigsministeriet, hvorfra offentlig Meddelelse udgik om, at Venstre og Regeringspartierne var enige om det Valutaattestsystem, som skulde udformes i Enkeltheder.

Hvad er nu dette for et System, som gennemførtes i sin Start ud fra den Betragtning, at der maatte foretages noget over for det voldsomme Anslag, som tysk Toldpolitik var over for det danske Landbrug? Dette System har naturligvis lagt mange Erhverv Hindringer i Vejen, dette System har over for Importen været overmaade uskaansomt og har i mangfoldige Tilfælde maattet være det, og vi for vort Vedkommende har den Dag i Dag — hvad ogsaa fremgaar af vor Stilling i Valutaafviklingsudvalget — det Standpunkt, at Systemet maa afvikles, men det kan ikke afvikles een—to—tre, det kan kun afvikles over en vis Periode. Men nægte kan man ikke, at de af en Række Byerhverv, navnlig Industrier, aflagte Beretninger med al ønskelig Tydelighed viser, at Valutacentralsystemet har gavnet en Række indenlandske Erhverv overmaade meget.

Har man nu fra Regeringens eller fra